

trede Gang: Er det rigtigt, at den nuværende Udenrigsminister i 1916 sammen med Direktør Glückstadt har spekuleret i sit eget Selskabs Aktier? Er det rigtigt, at han senere har udstedt en Erklæring, hvorefter han angav disse Aktier at være af en mindre Værdi end den, han solgte dem til i Marts 1916? Og for det tredje: Billiger den højtærede Minister dette? Nu vil jeg minde om, at jeg tre Gange er blevet spurgt, om jeg billigede min Partifælle det ærede Medlem Hr. Borgbjergs Optræden, og jeg svarede tre Gange, men Ministeren mente, at det ikke var klart nok. Hvis jeg havde ladet være at svare, vilde alle i min Tavshed have indlagt, at jeg misbilligede det. Nu spørger jeg ikke mere Justitsministeren. Faar jeg intet Svar, ved jeg, at han misbilliger, hvad Udenrigsministeren har foretaget sig i 1916. Det er en Logik, som vilde være blevet anvendt overfor mig.

Rode: Den højtærede Justitsminister har gentagne Gange sagt, at vi skulde gaa over til nyttigt Arbejde. Jeg hævder, at det er for det nyttige Arbejdes Skyld nødvendigt, at Tinget faar Svar paa, hvorledes vi sidder i det, og med hvem vi forhandler, naar vi forhandler med den høje Regering. Den højtærede Justitsminister siger, at det er en Sag, der er undersøgt af Domstolen. Det er netop dette, som er Grundlaget for vor Forhandling i Dag, thi denne Domstol har givet en Oplysning, som er af den Art, at en stor Del af dette Tings Medlemmer siger: Vi maa have Materialet for at vide, om det overhovedet er muligt, at den Mand kan sidde længere som Landets Udenrigsminister. Nu siger den højtærede Justitsminister, at han ikke har ment, at det var ham, der raadede over, i hvilken Form Undersøgelsesresultatet skulde offentliggøres. Det er Kommissionen, der raader over Materialet. Jeg gør opmærksom paa, at man ikke af den Skrivelse, som Ministeriet har sendt Finansudvalget, kan se, at det er Kommissionen, der har nægtet at udlevere Materialet. Man kan af den kun se, at Justitsministeren erklærer, at han ikke vil fremskaffe det og ikke vil give os det. Den højtærede Minister haaber, at denne Undersøgelse maa føres fuldt ud igennem, og han siger, at den kun kan standses af Justitsministeren, og den vil ikke blive standset af ham som Justitsminister. Jeg tror, der er mange Medlemmer i dette Ting, som vil være tilfredse med denne Udtalelse, og som vil fastholde Justitsministeren paa den. Men det er ikke

nok, at Justitsministeren erklærer, at han ikke vil være med til at standse Undersøgelsen; det er ogsaa nødvendigt, at han under Undersøgelens Gang, og naar den er færdig, stiller sig fuldkommen upartisk i denne Sag. Men det er ikke en upartisk Handling af Justitsministeren, naar han holder tilbage alle de Dokumenter, der afgør, hvorledes denne Sag vedrørende hans Kollega endeligt maa bedømmes. Den højtærede Justitsminister har sagt, at han haabede, at baade den forrige og den nuværende Regerings Forhold til Landmandsbanken kunde blive oplyst fuldt ud. Jeg haaber fuldt ud det samme, men den højtærede Minister maa erkende, at det er lettere at undersøge Forholdet vedrørende den foregaaende Regering end vedrørende den nuværende.

Formanden: Tiden for en kort Bemærkning er udløbet.

Rode: Jeg beder da om Ordet for en kort Bemærkning senere for at fortsætte denne Udvikling. Jeg skal kun sige, hvad jeg sigter til; det er visse Forhold vedrørende Statsministeren og Højesteretsagfører Bülow. Jeg skal altsaa fortsætte mine Bemærkninger senere.

Holstein: Den højtærede Justitsminister sagde i sin Tale 3 Ting. Han begyndte med at sige, at vi for Landets Skyld ikke burde spille Tiden paa en Sag, som er undersøgt af en Domstol. Derefter sagde den højtærede Justitsminister, at Justitsministeren ingen Indflydelse har paa Kommissionen; den laver sin Beretning, som den selv synes, skyder ud, hvad den selv synes, og tager med, hvad den selv synes; det har Justitsministeren ingen Indflydelse paa; det afgør den suverænt og autonomt. Derefter sagde han, at han ved, at Kommissionen vil lægge alle Kortene paa Bordet. Hvis der er noget Menneske, der kan finde Mening i disse tre Udtalelser, beder jeg dem om at forklare, hvorledes det er muligt at finde Logik i dem, for jeg formaar det ikke. Jeg vil gerne straks rette et Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister: Er Kommissionen, saaledes som den sidder i dette Øjeblik, og saaledes som den har arbejdet og virket i omtrent 4 Maaneder, en Efterforskningskommission, eller er den en Domstol? Vil den højtærede Justitsminister blot svare mig med eet af de to Ord: Efterforskningskommission eller Domstol? — Det forlanger jeg Svar paa. Hvis den er Domstol — og den højtærede Minister begyndte med at